ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات

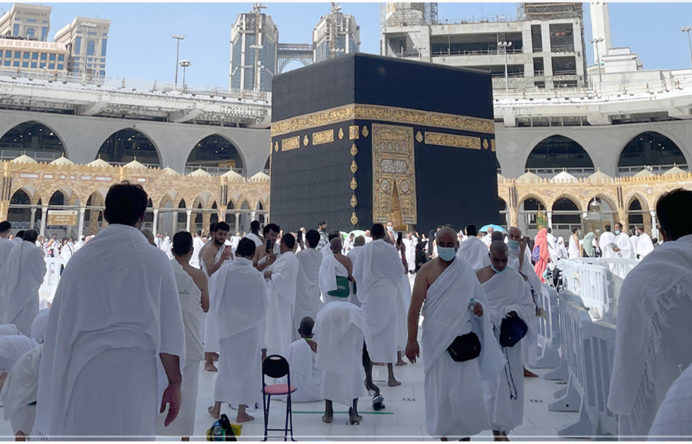

د عمرې مختصره طريقه او احکام يې

پښتو

بشتو

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

شركاء التنفيذ :

دار الإسلام | بيان الإسلام | رواد التراجم | المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص

Tel : +966 50 244 7000
info@islamiccontent.org
Riyadh 13245-2836
www.islamiccontent.org

د عمرې مختصره طريقه او احکام يې

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه أجمعين.[1]

أما بعد:

موږ په دې ليکنه کې هڅه کړې ده چې د معتمر (عمرې کوونکي) لپاره د عمرې څرنګه والی، احکام، اداب، او هغه څيزونه بيان کړو چې هغو ته اړتيا لري.

موږ له الله جل جلاله څخه سوال کوو چې خاص د خپلې رضا لپاره يې وګرځوي او عامو مسلمانانو ته پرې ګټه ورسوي.

د ژبو په برخه کې د اسلامي محتوا د خدماتو د ټولنې علمي کمېټه

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

پیلیزه
لومړی: د عبادت د قبولېدو شرطونه

عبادت د الله تعالی په دربار کې دوه شرطونو سره قبلېږي:

1 اخلاص،

عبادت یوازې د الله تعالي د رضا او د آخرت د ګټې لپاره وي، الله تعالی فرمايي:

﴿وَمَآ أُمِرُوٓاْ إِلَّا لِيَعۡبُدُواْ ٱللَّهَ مُخۡلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ حُنَفَآءَ﴾[1]،

(حال دا چې دوی ته حکم نه و ورکړی شوی مګر په دې چې دوی دې د الله عبادت کوي، په داسې حال کې چې دین (عبادت) دغه (الله) لره خالص کوونکي وي (او) حنيفان (له باطله حق ته راګرځېدونکي) وي).[2] [البينة: ۵].

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى» [2].

«اعمال د نیتونو پربنسټ دي، او هر چا ته هغه ورکول کیږي چې هغه يې نيت کړی وي».[3]

2 د نبي صلى الله عليه وسلم پیروي

په قول او عمل کې:

رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ» [3]

«چا چې زموږ په دین کې نوی شیان را پیدا کړل چې له هغې څخه نه وي، هغه مردود دي».[4]

د مسلم په بل روایت کې دي (1718):

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ».

«که څوک کوم کار وکړي او زموږ د دین امر ورباندې نه وي نو هغه مردود دي».[5]

2 يعني: هغه ته او د هغه عبادت ته رجوع کول، له هغه پرته تولو څخه مخ اړول. د سعدي تفسير (مخ ۵38)

3 بخاري، په شمېره (1)، او مسلم، په شمېره (1907) کې روايت کړی.

4 بخاري، په شمېره (2۶97) او مسلم، په شمېره (1718) کې روايت کړی.

5 مسلم، په شمېره (1718) کې روايت کړی.

1- فيها تكرار في الأصل

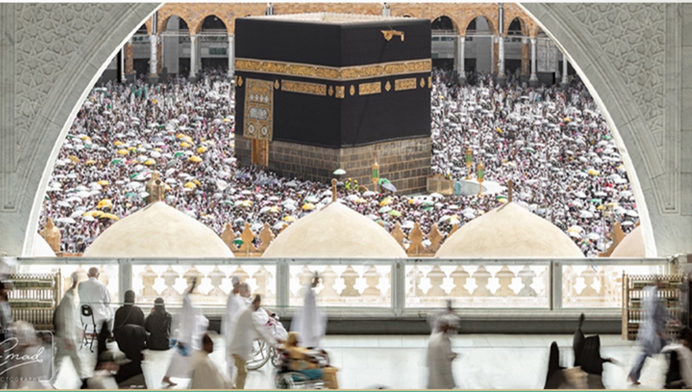

دويم: د عمرې د طريقې او احکامو زده کړه

څوک چې غواړي د الله لپاره عبادت وکړي، بايد د هغه په اړه د نبي صلى الله عليه وسلم سنت زده کړي؛ ترڅو عمل يې د سنت سره مطابقت ولري، رسول الله صلى الله عليه وسلم خلک د خپلې پيروۍ او لارښوونو ته رابلل: مالک بن الحويرث رضي الله عنه روايت کوي: رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل:

«صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أُصَلِّي» [5].

«داسې لمونځ وکړئ لکه څنګه چې تاسو ما وينئ چې زه لمونځ کوم».[6]

جابر رضي الله عنه روايت کوي او وايي:

«رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم يَرْمِي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ النَّحْرِ وَيَقُولُ: لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحُجُّ بَعْدَ حَجَّتِي هَذِهِ» [6].

"ما نبي صلى الله عليه وسلم د حج پر ورځ وليد چې له خپل ښاروي د پاسه يې جمرات ويشتل او ويل يې: زما د مناسکو پيروي وکړئ، ځکه ممکن د دې حج پرته زه بيا حج ونه کړم".[7]

---

6 بخاري، په شمېره (۶008) کې روايت کړی.
7 مسلم، په شمېره (1297) کې روايت کړی.

درېيم: د عمرې فضيلت

**عمره دوه فضیلتونه لري:
عام او خاص**

عام فضيلت:

له ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی وايي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةَ» [7].

«يوه عمره تر بلې عمرې پورې د دواړو تر منځ د ګناهونو کفاره ده، او مقبول حج ته جزا بې له جنت نه نشته».[8]

له عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دی وايي چې: رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي:

«تَابِعُوا بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُمَا يَنْفِيَانِ الْفَقْرَ وَالذُّنُوبَ كَمَا يَنْفِي الْكِيرُ[8] خَبَثَ الْحَدِيدِ وَالذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَلَيْسَ لِلْحَجِّ الْمَبْرُورِ ثَوَابٌ إلا الْجَنَّةُ» [9].

«حج او عمره سره يوځای کړئ، ځکه دوی د بې وزلۍ او ګناهونو لرې کوونکي دي، لکه څنګه چې د اوسپنې او سرو زرو ناپاکي د اور په وسيله لرې کيږي».[9][10]

او خاص فضيلت په رمضان کې:

د ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دی چې پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي:

«عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً مَعِي»[10].

«د رمضان په مياشت کې يوه عمره زما سره د يو حج په برابر ده»[11]

---

8 بخاري، په شمېره (1773)، او مسلم، په شمېره (13۴9) کې روايت کړی.
9 ترمذي، په شمېره (810)، او نسائي، په شمېره (2۶31) کې روايت کړی.
10 موضع نار الحداد والصائغ. التمهيد لابن عبد البر (15/ 102)
11 يعني: زما سره د يوې حج په برابر ده، لکه څرنګه چې په بل روايت کې راغلي دي.

د عمرې طریقه

لومړی: د میقاتونو احکام

میقاتونه: هغه ځایونه دي چې نبي صلی الله علیه وسلم د حج او عمرې لپاره د احرام تړلو لپاره ټاکلي دي.

څوک چې د حج یا عمرې په نیت د دې میقاتونو له یوې څخه تېرېږي، نو باید له هغه ځایه احرام وتړي، او روا نه ده چې له هغه ځایه پرته له احرام څخه تېر شي.

څوک چې له دې میقاتونو څخه مکې ته نږدې وي: د هغه میقات د هغه خپل ځای دی؛ نو د حج او عمرې لپاره له هماغه ځای څخه احرام کوي.

د مکې اوسېدونکي او هغه څوک چې له مکې څخه احرام کوي: د حج لپاره له مکې او د عمرې لپاره له حِل (لکه تنعیم) څخه احرام کوي.

که څوک په الوتکه کې وي: هغه وخت احرام تړي لکه چې الوتکه میقات ته ورسیږي، نو میقات ته له رسېدو دمخه د احرام جامې چمتو کوي او اغوندي، کله چې میقات ته ورسیږي، نو سمدلاسه دې احرام وتړي او نیت دې وکړي، او د هغه لپاره دا جواز نلري چې تر هغه وخته پورې یې وځنډوي تر څو چې په هوایي ډګر کې ښکته شي، هغه کولی شي د میقات ته له رسېدو دمخه د تلبیه په ویلو سره احتیاطي تدابیر ونیسي، ځکه چې د الوتکې د سرعت له وجې د تلبیه ځای له لاسه ورکولو ویره شتون لري.

دویم: د احرام طریقه او احکام:

څوک چې غواړي احرام وتړي، لاندې احکام تاکل شوي دي:

غسل: د نارینه او ښځو لپاره سنت ده، حتی حائضې او نفساء لپاره.

خوشبوی لګول: نارینه په سر او ږیره کې خوشبو استعمالولی شي، او د احرام څخه وروسته د خشوبويي اثر پاتېکېدل زیان نلري.
خو د ښځو لپاره د خوشبويي استعمالول جواز نلري؛ ترڅو نامحرم نارینه يې بوی نه کړي.

د احرام جامې اغوستل، چې هغه د نارینه و لپاره لنګ او څادر دي، سنت دا ده چې سپيني پاکې وی او یا نوي وي. او ښځه دې د احرام لپاره هر هغه څه واغوندي چې زړه يې غواړي، خو چې زینت او تبرج په کې نه وي، او همدارنګه د نقاب او دستکشو اغوستلو څخه دې ډډه وکړي، او خپل مخ او لاسونه په بل څه پټ کړي.

احرام تړل ورسته له مشروع لمونځ څخه، که هغه د فرض لمونځ وي او یا نفل، او دا واجب نه دی.

او بیا وایي: (لبيك اللهم عمرة).
او که د بل چا لپاره عمره کوي، باید ووایي: (لبيك اللهم عمرة عن فلان).

څوک چې غواړي احرام وتړي، او له کومې ستونزې څخه ویره ولري چې د هغه د حج یا عمرې د بشپړولو مخه به ونیسي، نو هغه باید د احرام د تړلو پر مهال دا شرط وتړي او ووایی: (لبيك اللهم عمرة، وإن حبسني حابس فمحلي حيث حبستني) "ای الله، زه د عمرې لپاره نیت کوم، زما د احرام نه وتلو ځای به هغه وي چې زه پکې بنده پاتی شم"، نو کله چې هغه شرط وکړي او یو څه پیښ شي چې هغه د خپل مراسم بشپړولو څخه منع کوي، نو هغه له احرام څخه وځي او هغه باندې هیڅ شی نشته.

"بیا به تلبیه (لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شريك لك لبیک، إن الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك) ډېر تکراروي، سړی باید په تلبیه کې خپل غږ لوړ کړي، او ښځه هم همداسې؛ په دې شرط چې نامحرم سړي نه وي. د احرام کوونکي لپاره مناسب ده چې تلبیه ډیره تکرار کړي، په ځانګړې توګه کله چې حالات او وخت بدلون مومي، لکه د لوړې ځای ته ختل، یا ټیټې سیمې ته ښکته کېدل، یا د شپې او ورځې په راتلو سره.[12]

---

12 د انسان د "لَبَّيْک" ویلو معنی دا ده چې اې زما ربه زه ستا بلنې ته بیا بیا ځواب ورکووم، دا د بندګۍ اطاعت او د الله په حکم باندې د تسلیمېدو څرګندونه ده.
"إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ":
-"الحمد" (ستاینه): دا د ستاینې وړ کس په کمال، مینې او درناوي سره بیانول دي، که دا تکرار شي، نو ستاینه بلل کیږي.
"النعمة" (نعمت): دا هغه څه دي چې الله پاک خپلو بندګانو ته د مطلوبو شیانو د ترلاسه کولو او د ناخوښ شویو شیانو د له منځه وړلو په برخه کې ورکوي. "الملك" (بادشاهي): ټول ملکیت یواځې د الله تعالی لپاره دی. هغه یوازینی مالک، خالق او تدبیر کوونکی دی. "لا شريك لك" (ستا هیڅ شریک نشته):
دا جمله ټاکي چې الله تعالی ته هیڅ ډول شریک نشته. نه په ذات کې، نه په صفاتو کې، او نه په ملک، خلقت، یا عبادت کې. ټول کمال یواځې د هغه ذات ځانګړتیا ده.
د شیخ ابن عثیمین رحمه الله فتاوی او رسائل، ټوک 22، مخ ۹۶ (لنډیز شوی).

په عمره کې د احرام تړلو له وخته د طواف تر پیل پورې تلبیه ویل جواز لري.

محرم باید محتاط وي چې د احرام په هېڅ ډول ممنوعاتو کې ښکېل نه شي تر هغه چې له خپل احرام څخه تحلل حاصل کړي.

دریېیم: د طواف طریقه

کله چې محرم مسجد حرام ته ننوځي، نو د هغه لپاره سپارښتنه کېږي چې خپله ښي پښه مخکې کړي او جومات ته د ننوتلو دعا ووایی. یو له هغو معتبرو روایتو څخه چې پدې اړه روایت شوي دي دا دي چې ووایی: «اللهم افتح لي أبواب رحمتك»، «اې الله! زما لپاره د خپل د رحمت دروازې خلاصې کړه». دا دعا هر جومات ته د ننوتلو پر مهال ویل کېږي، او یوازې په حرم شریف پورې محدوده نه ده.

کله چې وغواړي طواف پیل کړي، نو تلبیه دې بنده کړي، او اضطباع دې وکړي، د اضطباع طریقه:
سړی باید د خپل (څادر) منځنۍ برخه خپل ښي (تخرګ) لاندې تېر کړي، او څنډې دی یې په کینه اوږه باندې واچوي، کله چې طواف پای ته ورسېږي، نو څادر دې بېرته په معمول ډول (د طواف دمخه په څېر) حالت ته واړوي؛ ځکه چې اضطباع یوازې د طواف پر مهال مشروع ده.

بیا به حجر اسود ته لاړ شي او په خپل ښي لاس سره دې حجر الاسود لمس او ښکل کړي، که هغه ونه شي کولی چې ښکل یې کړي، نو په خپل لاس سره دې لمس کړي، او خپل لاس دې ښکل کړي، که هغه ونه شي کولی چې په خپل لاس سره یې لمس کړي، هغه دې په هغه څه سره چې ورسره وي لمس کړي، لکه (امسا) او یا ورته شی، او بیا دې ښکل کړي، که دا هم نشو کیدلی حجر الاسود ته دې مخامخ ودرېږي او خپل لاس سره دې ورته اشاره وکړي، خو نه دې یې ښکلوي، او غوره دا ده چې رش دې نه جوړوي چې خلکو ته هم تکلیف رسوي او ځان ته هم.

کله چې حجر الاسود لمسوي یا ورته اشاره کوي، هغه باید ووایي: "الله اکبر".

بیا دې ښي اړخ ته لاړ شي او کعبه دې خپل چپ اړخ ته پرېږدي، او کله چې يمانی رکن ته ورسېږي، هغه دې لمس کړي پرته له ښکلولو څخه، که دا ورته ممکنه نه وي، نو هغه دې ټېلې نه کوي، او اشاره دې هم ورته نه کوي.

د حجر الاسود او رکن يمانی ترمنځ دې ووايي: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ). (زموږ ربه! موږ ته په دنيا کې ښېګڼه (نيکمرغي، سلامتي، رزق) او په آخرت کې هم ښېګڼه (جنت، رحمت) راکړه، او موږ د دوزخ له عذاب څخه وژغوره).

هر کله چې د حجر الاسود څخه تېرېږي، نو په خپل لاس دې ورته اشاره وکړي او ودې وايي: (الله اکبر).

او د خپل طواف په پاتې موده کې دې هغه ذکر او دعا او د قرآن تلاوت دې وکړي چې خوښوه يې وي.

سنت دا دی چې يوازې په لومړيو دريو ګردشونو کې په چټکی سره قدم وهل په لنډو ګامونو سره قدم ووهل شي، د پاتې څلورو ګردشونو کې چټک قدم وهل نشته، مګر د معمول په څير قدم وهل دي.

کله چې يې طواف بشپړ کړ، مقام ابراهیم خوا ته دې لاړ شي او ودې وايي:

﴿...وَٱتَّخِذُواْ مِن مَّقَامِ إِبۡرَٰهِـۧمَ مُصَلًّى...﴾،

(د ابراهیم علیه السلام له مقام (او درېدلو ځای) څخه د لمانځه ځای جوړ کړئ).[البقرة: ١٢٥] بیا که امکان ولري، دوه رکعته لمونځ به د مقام تر شا وکړي، که نه نو په جومات (مسجد حرام) کې يې په هر ځای کې کولی شي، په لومړي رکعت کې به له فاتحې وروسته ووايي:

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ﴾

سورت [الکافرون: 1] په دویم رکعت کې به له فاتحې وروسته ووايي:

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ﴾

سورت [الإخلاص: 1]

څلورم: د سعي طريقه

نو کله چې طواف او دوه رکعته لمونځ پای ته ورسوي، نو هغه مسعی ته ځي، کله چې صفا ته نږدې شو، دغه آیت دې تلاوت کړي:

﴿إِنَّ ٱلصَّفَا وَٱلۡمَرۡوَةَ مِن شَعَآئِرِ ٱللَّهِ...﴾

(یقینًا صفا او مروه د الله له نښو څخه دي).[البقرة: ١٥٨]. بیا دې ووايي: "أبدأ بما بدأ الله به"،

«زه په هغه څه پيل کوم چې الله هغه باندې پيل کړی دی».

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللهُ بِهِ» [12].

«أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللهُ بِهِ».

«له هغه څه څخه پیل کوم چې الله په هغو پیل کړی دی».[13]

13 مسلم، په شمېره (1218) کې روايت کړی.

بيا دې صفا ته وخيژي تر دې چې كعبه ووينې او يا دې د كعبې طرف ته ځان برابر كړي او د الله تعالى وحدانيت او تكبير دې ووايي، او ودې وايي: «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده»،

«له الله پرته بل معبود نشته، او الله تر ټولو لوی دی، له الله پرته بل معبود نشته، چې يوازې دی او هيڅ شريک نه لري، پاچاهي د هغه ده او ستاينه هغه لره ده، او هغه په هرڅه قادر دی، نشته بل معبود مگر يوازې يو الله، هغه خپله ژمنه پوره كړه، او د خپل بنده مرسته يې وكړه، او هغه يوازې احزابو ته ماتې وركړه»، دغه ذكر دې درې ځله تكرار كړي، او د دې ترمنځ دې دعا وكړي.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ [13].

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

«هيڅ معبود نشته مگر يوازې الله، هغه لره هيڅ شريک نشته، د ده لپاره بادشاهي ده او د ده لپاره ټوله ستاينه ده، او هغه په هر شي باندې قادر دی. هيڅ معبود نشته مگر يوازې الله،خپله وعده يې پوره كړه، د خپل بنده مرسته يې وكړه، او يوازې يې د دښمنانو ډلې ته ماته وركړه»، بيا يې د دې په منځ كې دعا وكړه. دا دعا به يې درې ځله ويله.

بيا دې له صفا څخه ښكته شي او مروه ته دې لاړ شي نو كله چې شنې نښې ته ورسيږي، نارينه دې خپل تګ ګړندی كړي تر هغه چې دويمې نښې ته ورسيږي، بيا دې خپل تګ عادي كړي، او د ښځو لپاره ګړندی تګ جواز نلري.

نو كله چې مروه ته ورسيږي هغه كارونه يې چې په صفا كې ترسره كړي و مروه كې دې هم ترسره كړي. (دويمه فقره).

بيا دې له مروه څخه صفا ته ښكته شي، او كله چې شنې نښې ته ورسيږي، نارينه دې خپل تګ ګړندی كړي تر هغه چې دويمې نښې ته ورسيږي، بيا دې خپل تګ عادي كړي.

او همداسې تر هغه چې اووه ګردشونه بشپړ كړي، له صفا څخه مروه ته تګ يو ګردش دی، او له مروه څخه صفا ته راستنيدل بل ګردش دی.

او په خپله سعی كې يې چې هر ذكر، دعا، او د قرآن تلاوت خوښ وي ودې يې كړي.

پنځم: د وېښتانو خريل او يا لنډول:

که چېرې معتمر خپل طواف او سعی بشپړ کړي، نو بايد خپل سر وخريي يا يې لنډ کړي که هغه نارينه وي، سنت دا دی چې ټول سر وخريي يا يې لنډ کړي.

د سر خريل د لنډولو څخه غوره دی، مګر دا چې د حج وخت دومره نږدې وي چې د سر د وېښتانو د ودې لپاره کافي وخت نه وي؛ نو دا غوره ده چې وېښتان لنډ شي.

اما ښځه، نو هغه دې د خپلو وېښتانو د څنډو څخه د ګوتې د سر په اندازه لنډ کړي.

د احرام ممنوعات

د احرام ممنوعات عبارت دي له:

د بدن د هرې برخې څخه د وېښتانو خريل، لنډول او يا ايستل.

د پښو يا لاسونو ټول يا ځينې نوکان لنډول.

سر د هغه څه سره پوښل چې ورسره تړلی وي، لکه خولۍ، پګړۍ، يا په سر باندې څادر اچول، يا رومال، کمپله، کارټن، يا بل څه چې د پوښلو لپاره وي. دا په نارينه وو پورې اړه لري، نه په ښځو پورې.

د بدن سره سم منظمې جامې اغوستل؛ په خپل عادي بڼه کې، لکه: يوه جوړه شوې جامې، پرتوګ، پتلون، کميس، جرابې، او دستکشې. دا په نارينه وو پورې اړه لري، نه ښځو پورې؛ هغه يوازې د لاندې ځيزونه ځخه منع ده:

نقاب، برقع، يا هغه ځه چې د مخ د پوښلو لپاره د نقاب په ځير استعماليږي اغوستل، او د نامحرمو سړيو په وړاندې ښځه بايد خپل مخ د اعتيادي مخپوښ سره وپوښي؛ دا پوښل حتی که مخ ته هم ښه ورسېږي، د هغې لپاره دا جواز نلري چې په خپل سر باندې پټی يا ورته بل شی وتړي ترځو د هغې مخ ته د مخپوښ د رسېدو مخه ونيسي؛ ځکه چې د هغې د مشروعيت لپاره هيڅ ثبوت نشته.

په لاسونو کې دستکشې اغوستل، او هغه بايد خپل لاسونه د نامحرمو نارينه وو ځخه د عبايې په دننه کولو سره پټې کړي.

په بدن او د احرام په جامو باندې د خوشبو لګول.

د ځمکني حيواناتو وژل، او يا ښکار کول، که ځه هم هغه ونه وژني.

کوژدنه، د ځان لپاره يا د بل چا لپاره.

د نکاح تړون.

پرته له جماع ځخه نږدېوالی؛ لکه ښکلول، او په شهوت سره لمس کول.

جماع، چې هغه په فرج کې وطی کول دي.

والله أعلم وصلى الله وسلم على نبينا محمد.

د عمرې د اعمالو لنډيز (يا به د کتاب په پوښ کې وي او يا په اخرنۍ صفحه کې)

غسل کول.

خوشبوي استعمالول.

د احرام جامې اغوستل.

احرام، چې هغه په مناسکو کې د داخليدو نيت دى.

تلبيه ويل.

طواف بيت الله الحرام.

دوه رکعته لمونځ کول د مقام تر شا.

د صفا او مروه تر منځ سعى کول.

د سر خريل او يا لنډول.

فهرست

د عمرې مختصره طریقه او احکام یې	2
پیلیزه لومړی: د عبادت د قبولېدو شرطونه	3
دويم: د عمرې د طريقي او احكامو زده کړه	4
درېيم: د عمرې فضيلت	5
د عمرې طريقه	6
لومړی: د ميقاتونو احکام	7
دويم: د احرام طريقه او احكام:	9
درېيم: د طواف طريقه	11
څلورم: د سعي طريقه	14
پنځم: د وېښتانو خريل او يا لنډول:	16
د احرام ممنوعات	17
د عمرې د اعمالو لنډيز (يا به د كتاب په پوښ کې وي او يا په اخرنی صفحه کې)	19

تعرف على الإسلام
بأكثر من 100 لغة

موسوعة القرآن الكريم
QuranEnc.com
ترجمات متقنة لمعاني القرآن الكريم بأكثر من (75) لغة

بيان الإسلام
byenah.com
مواد منتقاة للتعريف بالإسلام وتعليمه بأكثر من (120) لغة

موسوعة الأحاديث النبوية
HadeethEnc.com
ترجمات متقنة للأحاديث النبوية وشروحها بأكثر من (60) لغة

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com
مواد منتقاة للحجـــاج والمعتمرين و الزوار بلغات العالم

جامع المحتوى الإسلامي باللغات
islamcontent.com
مواد إسلامية متنوعة وشاملة بأكثر من (125) لغة

موسوعات وخدمات إسلامية باللغات
s.islamenc.com
للمزيد من المواقع الإسلامية بلغـــات العـــالم

ضيوف الرحمن
hajjumrh.com

جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات